Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

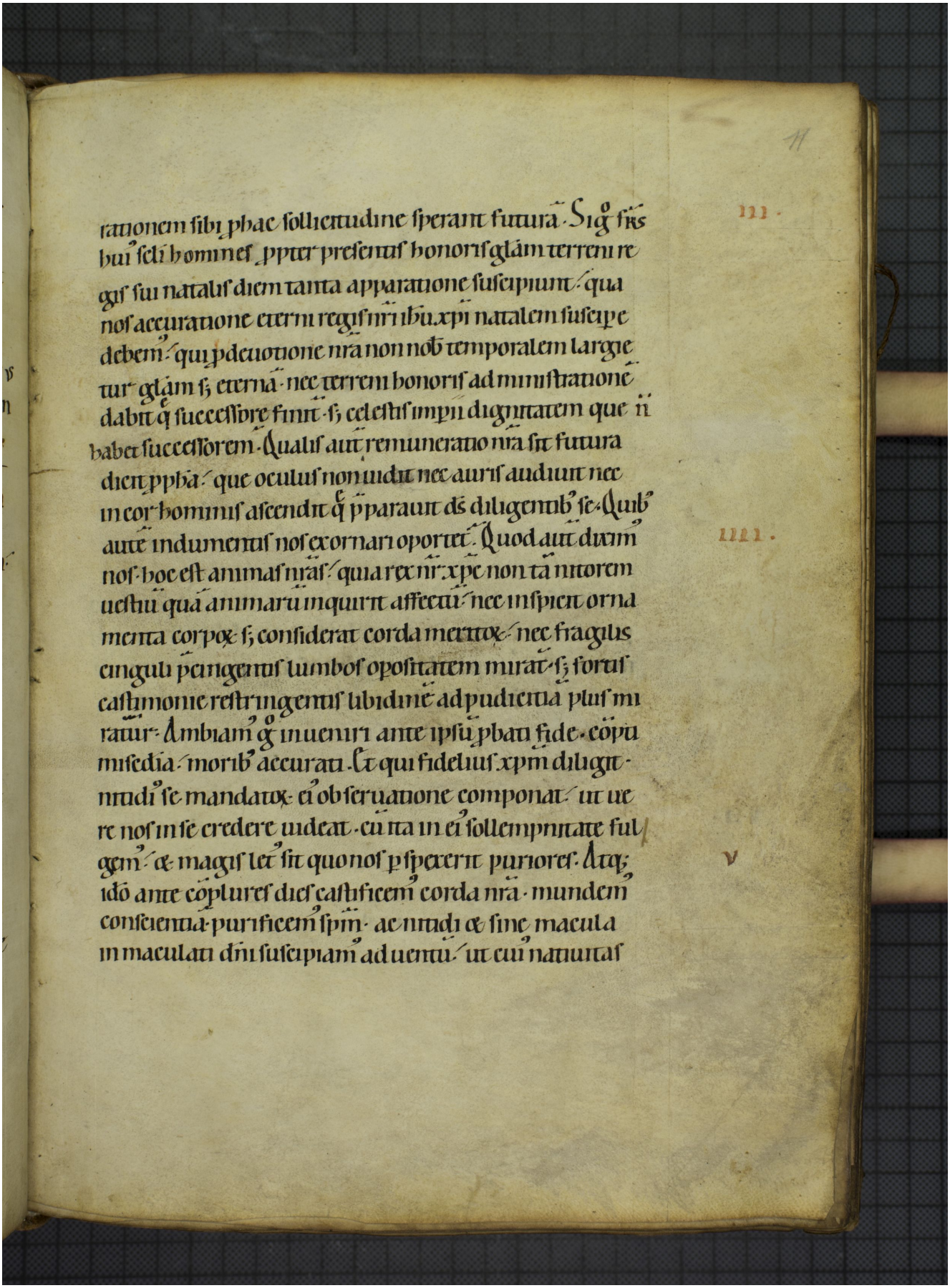

11

rationem sibi pbac sollicitudine speram̃t futurã. Sicq̃ fr̃s
bui seli hominesq̃ pter presentis honoris glãm terreni re
gis sui natalis diem tanta apparatione suscipiunt. qua
nos accuratione eterni regis nri ihu xpi natalem suscipe
debem̃. qui pdeuotione nra non nob̃ temporalem largie
tur glãm sed eternã. nec terrenis honoris ad ministratione
dabit q̃ successore finit. sed celestis impii dignitatem que ii
habet successorem. Qualis aut̃ remuneratio nra sit futura
dicit ppha. que oculis non uidit nec auris audiuit nec
in cor hominis ascendit q̃ p̃parauit ds diligentib̃ se. Quib̃
aute indumentis nos exornari oportet. Quod aut̃ dicim̃
nos. hoc est animas nras. quia rex nr̃ xpe non tã nitorem
uestiu quã animarũ inquirit affectũ. nec inspicit orna
menta corporis sed considerat corda mentis. nec fragilis
cingulis pcingentis lumbos opositatem mirat. sed fortis
castimonie restringentis lubidinẽ ad pudicitia plus mi
ratur. Ambiam̃q̃ inuenirĩ ante ipsũ pbati fide. cõpu
misedia. moribẽ accurati. Et qui fideliis xpm̃ diligit.
mundi se mandatis eius obseruatione componat. ut ue
re nos in se credere uideat. cũ ita in eius sollempnitate ful
gem̃. et magis letis sit quo nos pspexerit puriores. Atq;
idõ ante cõplures dies castificem̃ corda nra. mundem̃
conscientia. purificem̃ spm̃. ac nitidi et sine macula
in maculati dñi suscipiam̃ aduentũ. ut cui natiuitas

111.

1111.

V